

Sandra (30) werd vermoord door haar man. Nu strijdt haar moeder tegen gewelddadige liefdesrelaties

Interview

Marian Stoppelenburg verloor haar dochter. Ze werd vermoord. De moeder hoopt met workshops nieuwe slachtoffers van levensgevaarlijke liefdesrelaties te voorkomen.

[Phaedra Werkhoven](#), redacteur politiek en samenleving, 8 mei 2025, 07:53

Marian Stoppelenburg, de moeder van Sandra die vorig jaar werd vermoord door haar man. foto Reyer Boxem

"We hadden er geen vat op", zegt Jan van Bon (71) en wrijft met zijn duim en wijsvinger alsof hij iets wil pakken wat er niet meer is. Marian Stoppelenburg (65) zucht.

Ze zitten in de werkkamer in Roden, waar vergeelde vrolijke foto's hangen van Sandra, haar broertje en Marian uit vervlogen tijden. Zij, maar ook veel omstanders hebben steeds gevoeld dat Sandra, haar dochter, zijn stiefdochter, door haar gewelddadige man in een giftige spiraal naar beneden zat, die niet te stoppen was.

Gruwelijke dag

In de woonkamer staan bossen witte bloemen rond een grote foto van Sandra. De dag ervoor hebben ze met alle vrienden en hun gezin stilgestaan bij Sandra en bij die gruwelijke dag, precies een jaar geleden. Want toen, op 5 mei, werd hun vrees waar. Het was haar ex-man, de vader van Sandra die ineens naar Marian belde, terwijl zij in het bos wandelden. "Er is iets heel ergs gebeurd. Sandra en Marcel zijn dood."

Jan: "Jij stortte helemaal in".

De rechercheur komt bij hen thuis en zegt dat ze niet naar Sandra's huis toe kunnen, want dat is 'plaats delict'. "Dat woord landt dan. We dachten echt dat we in *Flikken Maastricht* zaten."

In het jaar voor de moord keken ze machteloos toe hoe Sandra steeds verder verstrikt raakte in het web van haar man Marcel. 'Klem, klem, klem, dat zat ze", fluistert Jan. Sandra, een sterke vrouw van 26 toen ze hem leerde kennen, die haar eigen restaurant wilde én kreeg. Die altijd gezegd had nooit kinderen te willen. Ineens is daar een nieuwe man in haar leven. Bijna meteen trekt hij bij haar in, is ze zwanger en trouwen ze.

Sandra in 2017. (foto Erik Brand)

“Wat wisten wij nou van femicide? Van rode vlaggen, dingen die ons hadden moeten waarschuwen?” Marian vraagt het en Jan schudt zijn hoofd. Maar ze waren er wel degelijk, en iedereen had ze gezien.

Veilig Thuis, de politie, de burens, vriendinnen, iedereen wist het. Stelselmatig had Marcel alle banden van Sandra met vriendinnen en familie doorgeknipt. Hij verdacht haar van vreemdgaan en controleerde al haar gangen.

Een heldere definitie van het fenomeen femicide is er volgens de wetenschap nog niet. Is het een synoniem voor partnerdoding, of is het een containerbegrip geworden voor álle moorden op vrouwen door mannen. Dat zijn er zo'n 42 per jaar in Nederland.

Midden in de nacht

Marian komt er pas na haar dood achter hoe erg het geweest is. Dan bekijkt ze de berichten en filmpjes op Sandra's telefoon. Aan verdriet om haar dochter is ze nog amper toegekomen.

In het mortuarium, midden in de nacht, ziet ze haar dochter. Ze belooft haar daar terplekke dat ze alles zal doen om een goede plek voor haar zontje te vinden. Het is dan dat ze het besluit neemt niet ook het slachtoffer van haar schoonzoon te worden. Marian, in het dagelijks leven trainer en docent, bijt zich vast in femicide. De vraag die haar voortdrijft is: hoe heeft dit kunnen gebeuren? Ze spreekt met deskundigen, verdiept zich in de waarschuwingssignalen. En wat die zeggen. En hoe het kan dat iedereen wist van de situatie van Sandra, maar dat ze toch dood is?

Het is belangrijk is om na te denken en het te hebben over: we hebben de rode vlaggen gezien, en wat doe je dan?

Marian Stoppelenburg

Veilig Thuis vreesde voor haar leven. "Ik verwijt hen noch de politie iets. Sandra was wanhopig, koppig, doodsbang, schaamde zich. Ik denk dat het belangrijk is om na te denken en het te hebben over: we hebben de rode vlaggen gezien, en wat doe je dan?" Ze vindt dat er gekeken moet worden naar de plegers, los van het in veiligheid brengen van het slachtoffer. Marcel had Sandra al eerder bedreigd en mishandeld. Hij verdween voor drie maanden in de gevangenis. Sandra weigerde hulp, ze vond dat hij hulp nodig had, niet zij. Dat las Marian na haar dood op Sandra's telefoon. "Daar had ze gelijk in. Maar dat is niet gemakkelijk."

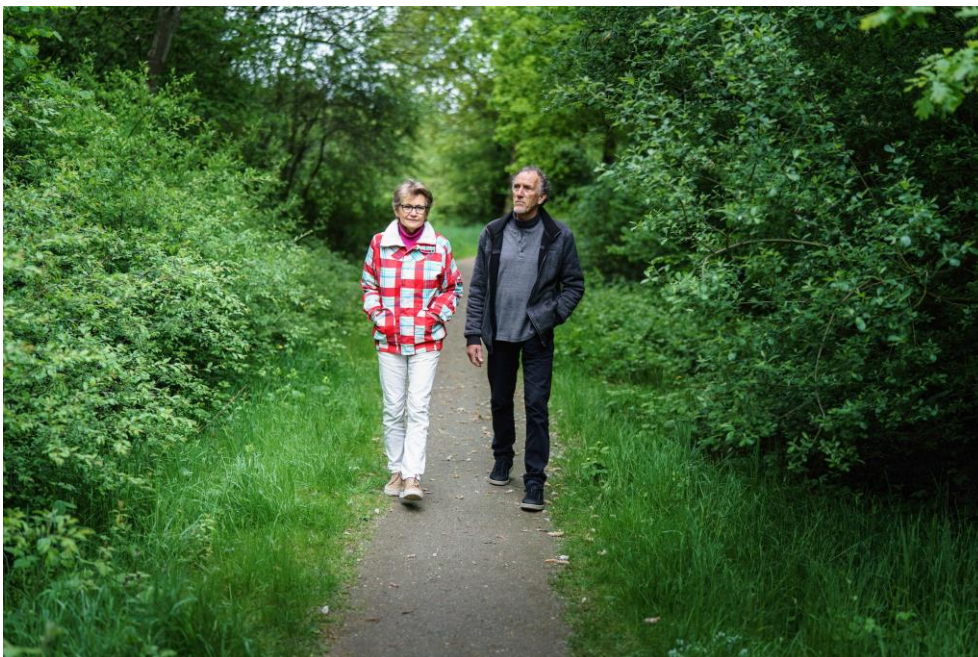
'Er is niets mis met mijn relatie!'

Nadat hij vrijkwam, ging het stel toch opnieuw samen wonen. Sandra's broer waarschuwde dat Marcel haar dood zou maken. Toen Marian haar dochter er ook op aansprak, liep ze woedend weg. "Er is niets mis met mijn relatie! Dat riep ze." Veilig Thuis besluit dat hun 3-jarige zoontje niet meer bij hen mag wonen. Iedereen in Sandra's omgeving houdt zijn hart vast.

Een paar maanden later gaat het mis. Het stel wordt levenloos in bed aangetroffen. Na politieonderzoek wordt duidelijk dat hij haar gewurgd had, en daarna zelfmoord pleegde. Twee maanden na Sandra's dood besluit Marian op een bijeenkomst te vertellen over het noodlot van haar dochter. Daarop komen veel reacties. Inmiddels heeft ze gesproken bij burgemeesters, politie, Openbaar Ministerie, hulpverleners en op scholen. Ze startte het project 'Levensgevaarlijke liefdesrelaties', waarmee ze onlangs de eerste workshops gaf.

Ervaringsverhalen

Haar doel is een cultuurverandering te bewerkstelligen in man-vrouwverhoudingen. Ze wil een vrij toegankelijke database opzetten met op welke signalen je moet letten en welke mogelijkheden tot acties er zijn, gebaseerd op ervaringsverhalen. Zoals: wat kun je zeggen als je ziet dat je vriendin niet meer uit mag gaan van haar vriend?

Marian

Stoppelenburg en haar man Jan. foto Reyer Boxem

Marian pretendeert niet dé oplossing te hebben voor femicide. Ze denkt dat door het gezamenlijk, met meerdere mensen aanspreken van de pleger en het slachtoffer geprobeerd kan worden het stel geweldloos uit elkaar te laten gaan. In de laatste fase zag ze op de telefoon van Sandra dat ze meerdere keren aankondigt dat ze wil scheiden, waarop hij dreigt met zelfmoord. "Ook een rode vlag." Steeds hield ze haar ouders buiten de deur. "Als wij eerder hadden geweten van die rode vlaggen hadden we misschien eerder iets kunnen zeggen. Of als Sandra het zélf had geweten."

Doorbijten

Die bewustwording, meer van dit soort verhalen laten horen, dat is Marians missie. Voorkomen dat andere mensen meemaken wat zij nu meemaakt. Sandra krijgt ze er niet mee terug. "Als ze zou weten wat ik nu doe, hoe ik doorbijt, weet ik zeker dat zij dit ook zo zou doen."

Ze slaat haar ogen neer. Prikt even later met haar vinger op een foto die daarvoor symbool staat, vlak na haar scheiding, waarin ze Sandra, dan een jaar of 8, stevig omhelst. "Ik weet nog precies wat ik zei: 'Als je wil kun je alles'."

De laatste keer dat ze Sandra sprak ging over wanneer hun kleinzoon weer zou komen logeren. 11 of 4 mei. Ze antwoordde: 'Kan allebei'. Marian zei: doe maar 11 mei. "Achteraf denk ik weleens: was het dan helemaal anders gelopen?"

TV-uitzending RTV Noord, 6 mei 2025 (8 minuten video + artikel)

<https://www.rtvnoord.nl/misdaad/1295614/marians-dochter-werd-een-jaar-geleden-vermoord-we-zagen-het-aankomen-maar-konden-niks-doen>